

پیاده سازی یک شبکه P2P

استاد: دکتر مهدی جعفری

۱ چکیده

هدف این فاز از پروژه پیاده سازی یک شبکه peer to peer است که در فاز بعدی قرار است یک block chain application روی آن اجرا شود. در این شبکه:

□ یک root در نقش DNS Server وجود دارد.

□ تعدادی پیام جهت ارتباط node ها با یکدیگر و تشکیل یک گراف همبند بدون دور از آن ها (درخت) رد و بدل میشود.

□ ارتباط کاربر با شبکه از طریق یک واسط کاربری انجام میگردد.

جهت تست این شبکه، باید قابلیت اجرا شدن هم در نقش (DNS server) root و هم در نقش client را داشته باشید و در نقش و نحوه رد و بدل شدن پیامها و عملیات مختلف انجام شده در شبکه را مشاهده نمایید.

۲ مقدمه

۳ پروتکل پروژه

۱.۳ نقش کلاینت ها

اولین قدم رجیستر شدن هر کلاینت در شبکه است. برای این کار کلاینت با فرستادن یک پیام رجیستر به root، خودش را رجیستر میکند. برای این کار کلاینت با فرستادن یک پیام رجیستر به روت خودش را در شبکه رجیستر میکند.

در ادامه هر کلاینت باید آدرس اولین همسایه خود را از DNS بگیرد. برای این کار کلاینت با فرستادن یک پیام در قالب advertise به روت شبکه درخواست یک آدرس میکند که در جواب DNS هم یک آدرس برمیگرداند. زمانی که از یک کلاینت که قبلاً advertise شده پیام advertise می آید، روت در جواب به آن، آدرس هیچکدام از همسایه های client را نمی فرستد و به جای آن آدرس جدید میفرستد.

کلاینت بعد از پیدا کردن اولین همسایه خود با فرستادن یک join packet، به اطلاع آن میدهد که درخواست متصل شدن دارد.

در این شبکه همه موظف هستند که پیام های دریافتی را از طریق کانکشن ها به همه ارسال کنند.

بعد از متصل شدن به اولین همسایه، کلاینت میتواند پیام های خود را به صورت broadcast به شبکه ارسال کند.

بعد از اتصال به همسایه هر node موظف است هر ۴ ثانیه یک بار از طریق همسایه خود به روت یک پیام reunion hello ارسال کند.

روت انتظار دارد این پیام هر ۴ ثانیه یک بار از هر کلاینت به او برسد در غیر این صورت فرض میکند این کلاینت در شبکه وجود ندارد و دیگر آن را advertise نمیکند.

هر کلاینتی که پیام reunion hello به دستش میرسد باید آدرس خود را به ته پیام بچسباند، field number of entities را آپدیت کند و به پدرش ارسال کند. و اگر هم reunion hello back رسید، آدرس خودش را از پیام بر میدارد، field number of entities را آپدیت میکند و به نفر بعدی میدهد.

لازم به ذکر است که در این شبکه عمق درخت حداکثر ۸ فرض شده است.

۲.۳ نقش روت

۴ توضیحات پیاده سازی

در ادامه به معرفی وظایف اشیاء ساخته شده از هر کلاس و تابعهای موجود در آنها و همچنین نحوه گرفتن ورودی در آنها میپردازیم.

۱.۴ Peer

Stream موجود در constructor این کلاس، یک server_ip و یک server_port را ورودی میگیرد که ip و port همان سرور خودمان هستند. مقدار parent چنانچه ما root باشیم none است و در غیر این صورت هنگامی که درخواست join را ارسال میکنیم مشخص میشود. Packets هم همان بسته هایی است که دریافت کرده و باید به آن ها رسیدگی کنیم. Neighbours همان بچه های ما هستند. هر peer یک UserInterface و یک PacketFactory هم دارد. اگر root باشیم، به network_nodes نیاز داریم که تمامی node های این شبکه را در بر میگیرد؛ همچنین به registered_nodes جهت ثبت node هایی که به واسطه ما در شبکه register کرده اند احتیاج داریم. اگر هم root باشیم، root را مشخص کرده و به stream هم root را اضافه میکنیم (یعنی یک register_node در root اضافه میکنیم). پیاده سازی تابع start_user_interface به این صورت است که تنها user_interface را اجرا میکند. پس از آن، برنامه منتظر دستور کاربر میماند. دستورات کاربر به فرمت زیر هستند:

new_register_packet:1 □

new_advertise_packet:2 □

send_broadcast_packet:3 □

که بر اساس عدد وارد شده توسط کاربر، عملیات نظیر شده به آن در تابع handle_user_interface_buffer اجرا میشود. در تابع read_in_buf مربوط به stream را میخوانیم، بسته ها را میسازیم و به آنها رسیدگی میکنیم و در همان لحظه این بافر را پاک میکنیم تا به یک پیام دو بار رسیدگی نکنیم. پس از آن به user interface رسیدگی میکنیم و هر بسته ای که احتیاج داریم بفرستیم را میفرستیم و برای یک دوره زمانی، استراحت (sleep!) میکنیم. برای فرستادن یک broadcast packet، از تابع send_broadcast_packet استفاده میکنیم. تابعی به اسم handle_packet وجود دارد که برای بررسی بستهها مورد استفاده قرار میگیرد. به عنوان نمونه، طول هر بسته در آن چک می‌شود. در تابع check_registered یک آدرس ورودی میگیریم و چک میکنیم که آن node در بین registered_node ها وجود دارد یا خیر. در تابع handle_advertise_packet اول چک میکنیم که نوع بسته دریافت شده چیست؛ اگر از نوع request باشد، باید حتماً root باشیم تا بتوانیم آن را بررسی کنیم (در غیر این صورت، آن را دور می‌ریزیم). در این صورت، اگر register شده بود، از یکی از همسایه های آن را پیدا میکنیم تا به آن advertise request بفرستیم.

۲.۴ Stream

در تابع constructor این کلاس ابتدا با متد is_valid فرمت های IP و Port را چک میکنیم تا مطمئن شویم به صورت همان فرمت مورد نظر هستند. server_in_buf همان بافری هست که روی سرور نوشته میشود و هر چند وقت یک بار بایستی چک شود. Callback Function (cb) نیز پیام های جدید را به ته server_in_buf میچسباند (append) و در نهایت Ack برمیگرداند. این Ack باعث میشود هر جا که سوکتی وسط کار قطع شود بفهمد قطع شده است. سپس tcpserver را میسازیم، در یک thread قرار میدهیم و آن را اجرا میکنیم. self.nodes تمام نود هایی هستند که درون ما هستند.

get_server_address آدرس سرور را با آن فرمتی که میخواهیم به ما میدهد.

clear_in_buf بافر سرور را پاک میکند.

add_node نود اضافه میکند.

remove_node نود مشخص شده را از آرایه پاک میکند و سپس متد close نود را اجرا میکند.

get_node_by_server آی پی و پورت سرور یک نود را میگیرد و نود را برمیگرداند. سپس با parse کردن آن را به فرمت مد نظر تبدیل میکند.

add_message_to_out_buffer با گرفتن یک آدرس و پیام نود را پیدا میکند و در out_buffer مینویسد.

read_in_buf وظیفه دارد read_in_buf را برگرداند.

send_message_to_node بافرهای توی نود را با استفاده از کال کردن تابع send_message خودش ارسال میکند.

send_out_buf_messages پیام تمامی نود ها را ارسال میکند.

۳.۴ Node

در constructor این آبجکت ابتدا IP/Port سرور با parse شدن به فرمت مورد نظر در می آید. out_buf بافری هست که قراره روی کلاینتش بنویسیم برود. با is_register_connection چک میکنیم رجیستر هست یا خیر. در آخر یک try/catch برای سوکت کلاینت قرار میدهیم تا اگر نودی در آن وسط detach شد exception بخورد و از out_buffer پاک شود.

send_message به ازای هر بافر یک `self.client.send` میکند و اگر Ack برگشت یعنی پیام ارسال شده است.

موفق باشید